

Monitoring verejnoprávnej STVR a súkromných TV JOJ, Markíza, TA3

Hlavné spravodajské relácie

10. - 23. november 2025

MEMO 98 dlhodobo sleduje mediálne spravodajské pokrytie politických aktérov, a to počas volebných kampaní aj mimo nich. Dôvod je jednoduchý: spôsob, akým médiá rozdeľujú priestor pre jednotlivé témy a politických aktérov, výrazne formuje verejnú diskusiu aj vnímanie politickej zodpovednosti. Mimo volebných kampaní sa verejná agenda prirodzene sústreďuje skôr na aktuálne spoločenské a vládne témy - ako bezpečnosť, infraštruktúru, či rozpočet - a tým aj na predstaviteľov výkonnej moci. O to dôležitejšie je sledovať, či popri oficiálnych hlasoch dostávajú priestor aj autentické alternatívne názory - od parlamentnej opozície, mimoparlamentných strán, nezávislých inštitúcií, samosprávy, občianskej spoločnosti či odborníkov. Rovnako je dôležité, aby bol jasne vysvetlený kontext („prečo sa to deje“ a „čo to znamená pre diváka“) a aby boli fakty zreteľne oddelené od hodnotiacich komentárov. Naším cieľom je poskytovať systematickú spätnú väzbu k mediálnym procesom tak, aby spravodajstvo bolo vecné, presné, nezaujaté a dostatočne kontextualizované - a teda celkovo dôveryhodnejšie a užitočnejšie pre verejnosť.

Hlavné zistenia

- **Politicky relevantné správy** - V štyroch monitorovaných televíziách sme analyzovali viac než 35 hodín hlavných spravodajských relácií, z čoho 15 hodín a 7 minút tvorili politicky relevantné témy. Ich podiel sa medzi stanicami líšil: verejnoprávna STVR dosiahla približne 40 %, súkromné televízie TA3 62 %, JOJ 48 %, a Markíza 33 %.
- **Politické subjekty** - Naprieč štyrmi televíziami získali vláda a premiér výrazný priestor - spolu s priestorom pre koalíčné strany až do úrovne 77 % (v TV Joj) politického spravodajstva. Viac ako 50 % politického priestoru je typický pre obdobia, keď spravodajstvo nesú „úradujúce“ témy (bezpečnosť, infraštruktúra, rozpočtové opatrenia). Takáto dominancia by sama o sebe nebola problémom, avšak v spojení s faktom, že aj koalíčné strany majú jasnú spravodajskú prevahu nad opozičnými (parlamentná koalícia získala viac ako 22%, zatiaľ čo parlamentná opozícia len 15%), je celkový priestor výrazne naklonený v prospech vládnej koalície - spolu takmer 74%.
- **Politici** - Poradie najviac zobrazovaných politických aktérov potvrdzuje dominanciu predstaviteľov vlády a koalície. Najviac priestoru mal premiér R. Fico (52:35), nasledovaný ministrom vnútra M. Šutajom Eštokom (30:20), P. Kmecom (25:59), M. Lajčákom (23:42), a prezidentom P. Pellegrinim (17:53). Najviditeľnejším opozičným politikom bol M. Šimečka, ktorý však s časom 07:27 skončil až na deviatom mieste. Ide tu o sumár času priamej reči politikov a času kedy o politikovi hovoril niekto iný.

•

- **Dominantné témy** - Počas sledovaného obdobia dominovali témy ako výročie 17. novembra, personálne zmeny (najmä odvolanie podpredsedu vlády za HLAS-SD P. Kmeča), otázky týkajúce sa železníc a bezpečnosti, ako aj séria mediálnych výstupov spojených s komunikáciou J. Epsteina (v roku 2008 odsúdeného sexuálneho delikventa) s M. Lajčákom, poradcom premiéra Fica. Tieto témy prirodzene zvýrazňovali rolu štátnych aktérov - vlády, jednotlivých rezortov a premiéra.
- **Mediálne efekty/prešľapy:** Identifikovaných bolo približne 50 prípadov problematickeho spravodajstva, pričom najčastejšími nedostatkami boli chýbajúca vyváženosť a absencia dôležitého kontextu.

Podiel politicky relevantného obsahu z času hlavných relácií (v rámci každej TV)

TV	Čas (HH:MM)	%
STVR	04:37	40
Markíza	03:55	33
TA3	03:38	62
JOJ	02:58	48

Najvyšší podiel politicky relevantných príspevkov mala TA3, kde tvorili takmer dve tretiny vysielania. Naopak, STVR a Markíza kombinovali politické správy s vyšším zastúpením iných tém. V celkovom časovom objeme najviac priestoru politickým témam poskytla STVR.

Kto dominoval v politickému spravodajskom priestore?

Viac než polovicu celého politického zaberali vládne hlasy a agenda jednotlivých rezortov - vláda spolu s premiérom získali viac ako 51 % priestoru. V kontexte dlhodobých analýz MEMO 98 ide o typický obraz období, v ktorých dominujú tzv. „úradujúce“ témy ako bezpečnosť, infraštruktúra, či rozpočtové opatrenia. V takýchto situáciách prirodzene rastie dopyt po oficiálnych vyjadreniach a informáciách zo strany výkonnej moci.

Samotná koncentrácia vládnych hlasov nepredstavuje automaticky znak nevyváženosti. Z pohľadu redakčnej férovosti však kladie vyššie nároky na vyváženú spravodajstva - teda na vytváranie priestoru pre autentické reakcie opozičných predstaviteľov, nezávislých expertov a občianskych aktérov a zároveň na dôsledné vysvetľovanie kontextu: prečo sa dané udalosti dejú a čo znamenajú pre verejnosť.

Rozdelenie politického priestoru medzi politické subjekty

Parlamentná koalícia získala v sledovanom období viac než 22 % politického priestoru, pričom najviac mal Hlas-SD (11,8 %), nasledovaný Smerom-SD (6,5 %) a SNS (3,5 %). Parlamentná opozícia mala celkovo asi 15 %, pričom najviac získalo Progresívne Slovensko (6,9 %), ďalej SaS (3,5 %), KDĽ (2,8 %) a Hnutie Slovensko/Za ľudí (1,7 %). Z pohľadu ziskov v parlamentných

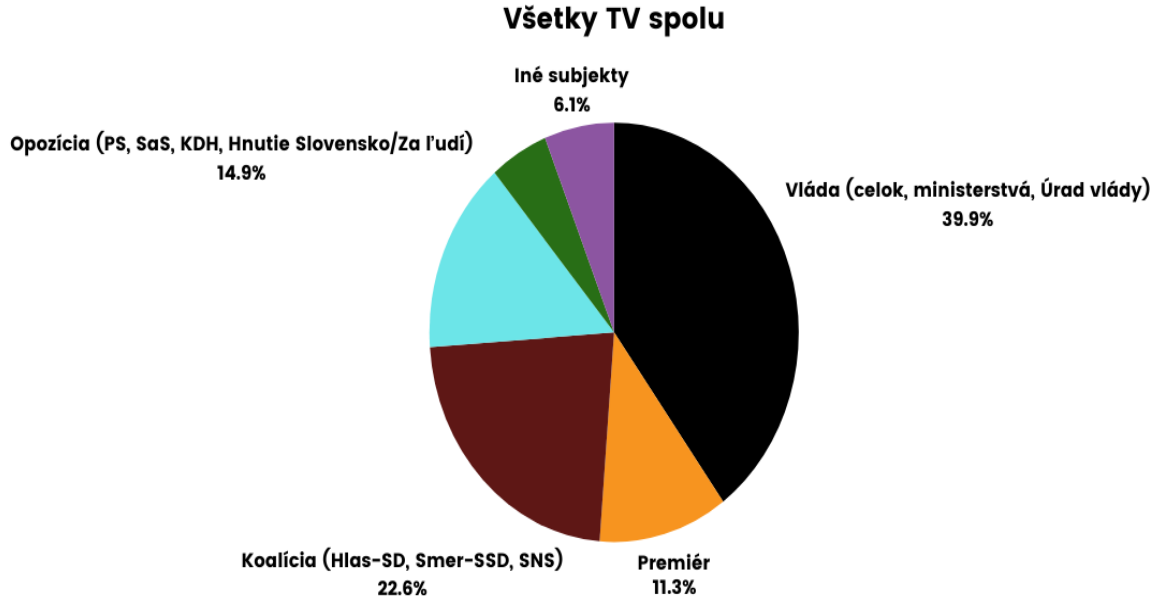
voľbách, aj v kontexte dlhodobejších prieskumov verejnej mienky sú uvedené podiely v prípadoch viacerých parlamentných strán neadekvátne (Hlas-SD, PS, Hnutie Slovensko). Osobitnou otázkou je veľmi nízka miera viditeľnosti niektorých neparlamentných, no v prieskumoch verejnej mienky relevantných strán (Republika, Demokrati, Maďarská aliancia).

Zvyšok spravodajského priestoru politicky relevantných príspevkov, ktorý nepatrí priamo politickým stranám, tvorili okrem vlády a premiéra (51.2%) - prezident a jeho kancelária (5.1%), informácie týkajúce sa „predchádzajúcich vlád“ a „iné politické subjekty“ (6,1 %). Išlo o rozdelenie politického priestoru v rámci politicky relevantných príspevkov monitorovaných relácií. Tento prehľad odráža štruktúru politického priestoru v rámci monitorovaných spravodajských relácií.

Spomedzi mimoparlamentných strán získali najväčší priestor Demokrati, približne minútu a pol v súhrne naprieč všetkými televíziami. Ostatné mimoparlamentné strany mali každá menej než jednu minútu vysielacieho času, často len v rozsahu niekoľkých sekúnd.

Tón, akým médiá pokrývali politických aktérov, bol vo väčšine prípadov prevažne neutrálny a vecný. Kritickejší prístup sa objavoval najmä v reláciách televízie Markíza, kde bol zreteľnejší a častejší v porovnaní s ostatnými stanicami. Pozitívna prezentácia politických aktérov bola zriedkavá. V ojedinelých prípadoch - ako napríklad v spravodajstve TV JOJ zo 17. novembra - malo pozitívne ladenie najmä podobu prezentácie priamych, pozitívne formulovaných vstupov politických predstaviteľov strany Smer-SD.

Podiel priestoru politických subjektov v jednotlivých TV	JOJ	Markíza	STVR	TA3	Všetky TV spolu
Vláda (celok, ministerstvá, Úrad vlády)	41,2 % (32:20)	46,6 % (35:14)	36,4 % (45:20)	38,2 % (35:37)	39,9 % (148:24)
Premiér	14,1 % (11:03)	9,7 % (07:20)	11,1 % (13:48)	10,6 % (09:52)	11,3 % (42:03)
Koalícia (Hlas-SD, Smer-SSD, SNS)	21,8 % (17:03)	17,2 % (13:00)	24,4 % (30:28)	25,0 % (23:16)	22,6 % (83:47)
Opozícia (PS, SaS, KDH, Hnutie Slovensko/Za ľudí)	12,8 % (10:03)	13,5 % (10:12)	16,4 % (20:23)	16,1 % (14:58)	14,9 % (55:36)
Prezident a kancelária	8,0 % (06:18)	3,5 % (02:41)	4,6 % (05:44)	5,3 % (04:56)	5,1 % (19:39)
Iné subjekty / inštitúcie	2,0 % (01:33)	9,8 % (07:26)	7,2 % (09:02)	4,9 % (04:33)	6,1 % (22:44)

Najviac zobrazovaní politickí aktéri

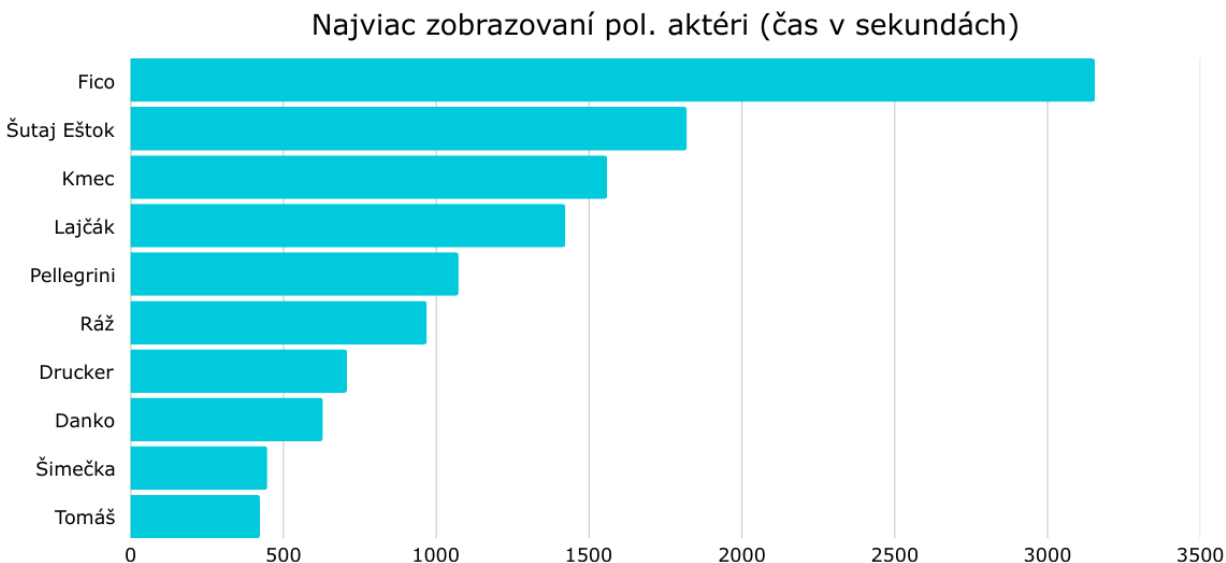
Médiá sa v monitorovanom období výrazne sústredili na predstaviteľov vlády a koalície, ktorí dominovali celkovému mediálnemu priestoru. **Robert Fico** (52:35) bol suverénne najčastejšie citovaným aktérom - ako premiér, predseda strany a ústredná postava vládnej koalície sa objavoval naprieč rôznymi témami, od ekonomiky až po vnútropolitické spory.

Matúš Šutaj Eštok (30:20) a **Peter Kmec** (25:59) boli v centre mediálnej pozornosti najmä v súvislosti so sériou káuz, ktoré zasiahli vnútorné fungovanie vlády - konkrétne vyšetrovanie tzv. „Čurillovcov“ a Kmecova demisia z postu podpredsedu vlády.

Miroslav Lajčák (23:42) sa do správ opakovane dostával pre svoje napojenie na kauzu Epstein a v kontexte medzinárodných tém. Treba dodať, že sám sa v médiách prakticky nevyjadroval, výrazný priestor mu však bol venovaný v situáciách, keď o ňom informovali médiá alebo keď sa k nemu vyjadrovali iní aktéri (čo bolo celkovo až 95% jeho priestoru). **Peter Pellegrini** (17:53) vystupoval v úlohe prezidenta, no zároveň si zachovával aj pozíciu viditeľného koaličného aktéra.

V mediálnom priestore ďalej výrazne figurovali aj Jozef Ráž ml. (16:09) - dopravné nehody a tlak na jeho rezignáciu. Nasledovali Tomáš Drucker (11:48), Andrej Danko (10:29) a Erik Tomáš (07:03). Z opozičných predstaviteľov sa medzi najviditeľnejších dostal Michal Šimečka (07:27), no jeho priestor bol v porovnaní s vládnymi politikmi podstatne menší, čo potvrdzuje celkovú nerovnováhu v mediálnej reprezentácii politických aktérov.

Pre porovnanie, spomedzi ostatných lídrov opozičných parlamentných strán mali Branislav Gröhling približne 3,5 minúty, Milan Majerský asi 2,5 minúty a Igor Matovič menej než 2 minúty vysielacieho času.

Dominantné udalosti a kľúčové témy spravodajstva

V analyzovanom období približne 60 % vysielacieho času venovaného politike súviselo s desiatimi témami, a z nich päť z nich bolo obzvlášť výrazných, keď spolu tvorili približne tretinu všetkých politicky relevantných príspevkov - boli to:

1. **Výročie Nežnej revolúcie 17. Novembra** bolo jednou z najexponovanejších udalostí mesiaca (viac ako 7 400 sekúnd, vyše 2 hodiny celkového času). Všetky televízie mu venovali rozsiahlu pozornosť, pričom dominovala reflexia súčasnej spoločenskej atmosféry, politickej polarizácie a vzťahu k odkazu roku 1989. Markíza a STVR ponúkli pomerne vyvážené spracovanie s viacerými pohľadmi, zatiaľ čo JOJ stavila na emotívnejší tón.
2. **Personálne rošády na ministerstvách.** Téma výmen vo vláde a nominácií nových ministrov (cca 5 440 s / 1,5 h) patrila k hlavným rámcom spravodajstva. STVR a TA3 ju pokrývali najintenzívnejšie - s dôrazom na inštitucionálne súvislosti a reakcie koalíčných partnerov. Markíza naopak viackrát zdôraznila osobné konflikty, vnútro koalíčné napätie a spochybňovanie kompetencií nových ministrov. V komentároch analytikov sa objavovali formulácie o „rozkolísanosti vlády“ a „kríze profesionality“, ktoré rámcovali tému viac dramaticky než analyticky. Pri tejto téme sa však vyskytovali situácie, keď správa pomenovala zmenu, ale divák nedostal zrozumiteľné „prečo“ (pozri aj časť o mediálnych prešľapoch).

3. **Diaľnice a infraštruktúra.** Téma rozvoja dopravnej siete (cca 4 375 s / 1 h 13 min) patrila k stabilným pilierom agendy, avšak jej pokrytie bolo výrazne diferencované. STVR a TA3 ju rámcovali ako súčasť vládnych priorit a čerpania eurofondov, zatiaľ čo Markíza pristúpila kritickejšie - upozorňovala na meškania a neplnené sľuby ministerstva dopravy.
4. **Dopravné nehody, železničné tragédie a otázka bezpečnosti.** Súhrnne viac než 4 200 s (1 h 10 min) bolo venovaných sérii a kontextu tragických dopravných udalostí - od zrážok vlakov po kolaps infraštruktúry. Markíza bola najaktívnejšia, pričom niektoré reportáže využívali emotívne a dramatizujúce prvky („nová vlna bankomatových mafii“, „katastrofálne následky nehody“). STVR a Joj ponúkli stručnejšie a viac informačné pokrytie. Aj keď išlo prevažne o nepolitické témy, vládnuci činitelia vrátane ministra vnútra sa objavovali ako hlavní rečníci. To prirodzene posilňovalo exekutívny rámec - najmä pri interpretácii zodpovednosti a bezpečnostných opatrení.
5. **Vojna na Ukrajine a jej slovenské súvislosti.** Ukrajinská téma sa objavovala kontinuálne (spolu vyše 2 300 s / 38 min), pričom spravodajstvo sa sústredilo na slovenské dopady konfliktu, energetiku a bezpečnostnú politiku. Markíza kládla dôraz na humanitárne aspekty a reakcie verejnosti.

Medzi ďalšie výrazné témy patrili často spracúvané oblasti patrili kauzy Fico–študenti, kauza Šutaj Eštok (exekúcia a kritika postupu ministerstva), sociálne dopady inflácie, zdravotníctvo a financie, ako aj kauza Epstein – Lajčák. Tieto témy častejšie generovali sporné momenty práve v rovine „spracovania“ (kto dostal hlas, či zaznel kontext, či bolo jasné odlíšenie faktu a tvrdenia).

Mediálne prešľapy

Počas dvojtyždňového monitoringu hlavných večerných spravodajských relácií televízií JOJ, Markíza, STVR a TA3 bolo zaznamenaných asi 50 tzv. mediálnych prešľapov. Nazývame tak rôzne typy zlyhania redakčného spracovania, ktoré môže oslabiť presnosť, vyváženosť, nezaujatosť alebo kontextualizáciu informácie poskytovanej verejnosti.

Identifikované prípady sa koncentrovali pri politicky citlivých udalostiach a poukazujú na opakujúce sa procesné slabiny - najmä nedostatočná vyváženosť, chýbajúci kontext a formálne, až povrchné spracovanie, na úkor vysvetľujúcemu kontextu. Nasledujúce príklady ilustrujú typické situácie, v ktorých sa tieto prešľapy objavovali.

STVR

V sledovanom období sme zaznamenali viacero príspevkov, ktoré možno vnímať ako problematické z pohľadu rešpektovania základných novinárskych štandardov, najmä z hľadiska politickej vyváženosti a dôsledného dôrazu na overiteľné fakty a kontext.

V prípade verejnoprávneho média má pritom dodržiavanie týchto štandardov osobitný význam, keďže jeho úlohou nie je len sprostredkovať aktuálne dianie, ale aj poskytovať občanom čo najúplnejší, nestranný a kontextualizovaný obraz verejných záležitostí, a to bez ohľadu na aktuálne politické rozloženie moci. Pri pokrývaní politických správ sa vo verejnoprávnej televízii preto očakáva vyššia miera redakčnej obozretnosti, systematická práca s pluralitou relevantných zdrojov a dôsledné oddeľovanie faktov od hodnotiacich rámcov. V sledovanom období sa v spravodajstve STVR objavovali nasledujúce aspekty:

- Nevyvážené časové pokrytie medzi zástupcami koalície a opozície (24,4 vs 16,4 %), pričom ďalší výrazný spravodajský priestor (47,5 %) bol určený premiérovi, vláde, a jej predstaviteľom.
- Príspevky konštruované na princípe „sandwich“ - predstavitelia koalície dostali priestor na úvod a po výpovediach opozície príspevok opäť uzavíral koalíčný predstaviteľ, často ten najdôležitejší pre samotné vyznenie témy.
- Absentujúci hlbší, vysvetľujúci kontext prezentovaných udalostí. To sa týkalo aj expertov, ktorí, ak pozývajú, pokrývali technické, procesné aspekty, ale nehodnotili obsah.
- Opozícia vykresľovaná často v bloku, akoby anonymizujúco.
- Preberanie koalíčných naratívov, bez minimálnej kritickej reflexie, dokonca niektoré príspevky zjemňované či prispôsobované v tomto smere.

11. 11. (Minister vnútra prehral súd s Čurillovcami)

Minister Šutaj Eštok prehral spor o ochranu osobnosti s bývalými vyšetrovateľmi NAKA okolo Jána Čurilla, no priestor na priame vyjadrenie dostal on, no nie samotní vyšetrovatelia, či nezávislý expert. V takto exponovanej kauze by mali vždy zaznieť obe strany a ideálne aj nezávislé zhodnotenie, či objasnenie kontextu zo strany experta.

11. 11. (PS predstavilo tieňovú vládu)

Hoci domáce politické správy sú radené na začiatku (v prvej tretine) spravodajskej relácie (tá má v priemere, okrem nedele, okolo 27-28 správ s dĺžkou približne 50 minút), správa o predstavení tieňovej vlády v súčasnosti preferenčne najsilnejšou politickou stranou bola až 18. správou (so začiatkom po takmer polhodine spravodajstva - 28:56, zaradené medzi príspevky „*Výročná správa o migrácii v EÚ*“ a „*Prípadoch obchodovania s ľuďmi je čoraz viac*“). Napriek podstate správy, že PS sa bude snažiť o stabilnú vládu s stranami SaS, KDĽ a Demokrati, nikto z mimoparlamentnej strany priestor nedostal. Naopak, priestor na ironický komentár („*Mne je to smiešné, keď vidím ako to má už opozícia všetko poskladané a porozdeľované*“), vzhľadom na diskutovanú tému úplne neadekvátne, dostal premiér Fico (Smer-SD). Iným problematickým aspektom bolo významové posunutie jedného z hlavných odkazov tlačovej konferencie, keď redaktorka uviedla, že „*z opozičnej spolupráce Progresívne Slovensko vylúčilo Hnutie Slovensko*“, hoci takto explicitne to nebolo spomenuté.

11. - 22. 11. (Kauza sexuálneho delikventa J. Epsteina a jeho komunikácia s M. Lajčákom)

V spravodajstve vyskytlo najmenej 6 príspevkov o kauze sexuálneho delikventa J. Epsteina. V jeho korešpondencii sa objavilo aj meno M. Lajčáka, poradcu premiéra Fica. Hoci sa v korešpondencii (počas roku 2018) jeho meno objavilo viac ako 60-krát a bol odsúdeným delikventom oslovaný ako priateľ, kauza sa často venovala mailu medzi J. Epsteinom a S. Bannonom (poradcom prezidenta D. Trumpa) z 15. marca 2018, kde sa spomínal pád slovenskej vlády (R. Fico podal demisiu v daný deň, avizoval ju deň predtým). Vysvetľujúci kontext o profile Jeffrey Epsteina, vrátane faktu, že bol odsúdený už v roku 2008 za sexuálne kupliarstvo s maloletými, zaznelo iba raz - 19.11. v medzinárodnom kontexte, keď americký Kongres schválil zákon (*Epstein Files Transparency Act*) odtajňujúci jeho korešpondenciu. Tento kontext, dôležitý pre pochopenie, že už od 2008 bolo verejne známe, že ide o odsúdeného sexuálneho delikventa nikdy nezaznel v súvislosti s menom Miroslav Lajčák. V daných príspevkoch sa J. Epstein spomínal ako „sexuálny delikvent“ (nikdy nie odsúdený), alebo len ako finančník, či úplne bez kontextu.

12. 11. (Rusko chce údajne obnoviť mierové rokovania)

Hoci titulok uvádza slovičko „údajne“, moderátor v skutočnej správe so slovičkom údajne už nepracoval a uviedol, že „*Rusko je pripravené obnoviť mierové rokovania s UA v Istanbule, vyhlásilo ruské Ministerstvo zahraničných vecí*“. Myslíme si, že pri známých faktoch, kedy Valné zhromaždenie OSN svojou [rezolúciou z 2. marca 2022](#) (podporilo ju 141 štátov) odsúdilo ruskú vojenskú agresiu voči Ukrajine („*Deplores in the strongest terms the aggression by the Russian Federation against Ukraine in violation of Article 2 (4) of the Charter*“) je chybné citovať oficiálne zdroje vojnového agresora - určite by sa ta nemalo diať bez náležitého kontextu a uvedenia doplňujúcich faktov (všetky doterajšie návrhy na mier či prímerie, v kontexte snáh amerického prezidenta D. Trumpa, boli odmietnuté či ignorované ruskou stranou).

12. 11. (Daňové podvody súvisia aj so Slovenskom)

Počas návštevy hlavnej európskej prokurátorky Laury Kövesi na Slovensku zaznelo, že tretina podvodov súvisí so Slovenskom - na rozdiel od skutočného popísania rozsahu reality, ako napr. uviedol vo svojej spravodajskej relácii v daný deň Slovenský rozhlas („*Až tretina prípadov, ktoré vyšetruje Úrad európskej prokuratúry v súvislosti s podvodmi s DPH či s colnými podvodmi má väzby na Slovensko*“) bola televízna reportáž skôr zjemňujúceho, bagatelizujúceho charakteru.

13. 11. (Smer kritizuje PS za zneužitie študenta)

Príspevok reflektoval tlačovú konferenciu predstaviteľov Smer-SD. V tomto príspevku, hoci bola opozičná strana PS priamo kritizovaná, dostala priamy priestor 18 sekúnd voči 48 sekundám pre predstaviteľov strany Smer-SD. Príspevok sa venoval údajnému zneužitiu študenta popradského gymnázia, ktorý 7.11., pred plánovaným vystúpením premiéra Fica na škole, vyjadril svoj negatívny postoj k politike premiéra kriedou na chodníku, za čo bol následne predvedený na políciu. Podpredseda NR SR T. Gašpar spomenul, že „*študent Muro je obeťou, akým bol atentátnik z 15.5. z Handlovej, ktorý je dnes odsúdený za pokus vraždy, resp. teroristický trestný čin a bol vychovaný prostredím, médiami a opozičnou politikou.*“ Tieto slová boli sprevádzané zábermi na odsúdeného J. Cintulu vedeného „kukláčmi“ - veľmi nekorektne tak televízia prebrala naratív z tlačovej konferencie a vizuálnou ilustráciou ho ešte posilnila (navyše, hneď ďalší príspevok v radení spravodajskej relácie sa opätovne venoval odsúdenému z atentátu na premiéra (*Juraj Cintula sa odvolal proti rozsudku*).

14. 11. (Diskusia premiéra so študentami)

Príspevok sa venoval diskusii premiéra so študentami gymnázií. Reportáž síce spomínala kriedové odkazy, ktoré pribúdali na chodníkoch, no kontext celého stretnutia úplne absentoval - išlo o opakované stretnutie so študentami, ktoré premiér 7.11. zrušil a študent, ktorý vyjadril svoj negatívny postoj k premiérovi Ficovi kriedou na chodníku pred školou bol predvedený na políciu - tento incident následne spustil vlnu kriedových odkazov po celom Slovensku. Naopak rámec kriedovému odkazu bol formovaný vyjadrením E. Kaliňáka (europoslanca za Smer-SD, šéfa poradcov premiéra), že *“...každý má právo vyjadriť svoj názor. Dúfam, že sa zhodneme, že to čo predviedol ten daný študent zrovna vyjadrenie názoru nebolo. Bol to proste pokus vulgárne osočiť niekoho.”* Takisto, samotný priebeh diskusie (časť študentov odišla v priebehu) nebol dostatočne reflektovaný - podľa široko medializovaných informácií napríklad zaznelo, že premiér posielal študentov bojovať do vojny na Ukrajinu.

15. 11. (Slovenská republika si udržala ďalší rating)

Príspevok reflektoval, že ratingová finančná agentúra Fitch potvrdila Slovensku nezmenený rating A- so stabilným výhľadom. Takisto bolo spomenuté, že iná ratingová agentúra Standard & Poor's nedávno potvrdila pre Slovensko rating na úrovni A+ s negatívnym výhľadom. Ako bolo v tejto súvislosti spomenuté *„podľa Ministerstva financií má Slovensko dôveru medzinárodného prostredia a stabilné financie”*. V skutočnosti agentúra Standard & Poor's rating Slovenska v apríli 2025 zmenila - zo stabilného výhľadu na negatívny. Teraz išlo o potvrdenie, ale už zníženého ratingu. Teraz išlo o potvrdenie, ale už zníženého ratingu. Tento kontext však v správe nezaznel.

17. 11. (Tridsaťšesť rokov slobody)

Chýbali výraznejšie autentické hlasy aktérov Novembra 1989 (Milan Kňažko dostal 6 sekúnd a Emil Horváth ml. 11 sekúnd), protestujúcich, či celkovo výraznejšie vysvetlenie hodnotového konfliktu (výročie slobody) a hlbšieho dobového kontextu (celková nesloboda, vplyv ZSSR na akékoľvek spoločenský vývoj či akékoľvek vážnejšie rozhodnutia v rámci ČSSR, prítomnosť okupačných vojsk od 1968).

17. 11. (Spomienkové zhromaždenia a pochody, Smer-SD si 17. november pripomína v Nitre, Pietna spomienka na politických väzňov)

Televízia do istej miery pokryla občianske zhromaždenia (*„v desiatkach miest pripravili podujatia zástupcovia občianskej spoločnosti...”*), no reportážne pokryla iba najväčší v Bratislave, ktorý organizovala iniciatíva Mier Ukrajine. Desiatkam občianskych zhromaždení venovala celkovo 63 sekúnd priestoru.

Veľmi neadekvátne sa televízia vysporiadala s opozičnými spomienkovými akciami a protestami (*„po celom Slovensku pokračujú spomienkové zhromaždenia, pochody...”*), ktorým venovala ešte menej - 61 sekúnd spravodajského priestoru. V Bratislave sa pritom protestu podľa odhadov zúčastnilo 40-50 tisíc ľudí, v Košiciach 15-20 tisíc - zatiaľ čo protest v Bratislave bol čiastočne pokrytý (avšak bez špecifikácie organizujúcich strán, pokrytia emotívnejších pódiových prejavov lídrov, či údaju o počte zúčastnených; možnosť priamo prehovoriť mal iba líder PS Michal Šimečka a líder Hnutia Slovensko Igor Matovič so zábermi s protestu v Banskej Bystrici), protest v Košiciach televízia úplne ignorovala.

Toto pokrytie ostro kontrastovalo s pokrytím výročia 17. novembra v réžii Smer-SD - mítingu v Nitre bol venovaný samostatný príspevok (celkovo 1:42 minúty), ktorý detailne analyzoval

organizáciu, atmosféru, účasť (viac ako 2 tisíc ľudí privezených bezplatnou dopravou), spíkrov a predstavil aj časť pódiového vystúpenia premiéra Fica. V inej reportáži, ktorá sa titulково venovala spomienke na politických väzňov dostali priestor predovšetkým prezident P. Pellegrini a predseda NR SR R. Raši (spoločne 48 sekúnd voči 21 sekundám pre zástupcu protikomunistického odboja J. Liteckého-Švedu).

18. 11. (Šéf NATO Mark Rutte prišiel na Slovensko)

Veľmi krátka úvodná informácia o návšteve šéfa NATO na Slovensku. Hoci bolo v príspevku spomenuté, že Úrad vlády neskôr dodá viac informácií, žiadne ďalšie príspevky, v tento alebo v nasledujúce dni, sa už tejto významnej návšteve, navyše v kontexte pokračujúcej ruskej vojnovéj agresie na Ukrajine, nevenovali.

18. 11. (Premiér chce otvoriť prípad vraždy J. Kuciaka, Premiér kritizuje súčasný volebný systém)

Výroky premiéra zo straníckych osláv 17. novembra z Nitry boli spracované vo viacerých reportážach, často bez odborného a kontextového rámca. Nevyváženosť nespočívala v úplnej absencii opozície, ale v absencii kľúčového a expertného protihlasu k jadrú tvrdení, čo zvyšovalo riziko jednostranného rámcovania.

18. 11. (Séria reportáží o zrážke vlakov, možná demisia ministra dopravy Jozefa Ráža ml.)

Správy o ponúknutej demisii ministra dopravy vychádzali primárne z jeho vlastnej tlačovej konferencie. V tom istom spravodajskom bloku chýbali reakcie opozície, odborníkov na dopravu alebo odborových zástupcov. Pre diváka tak správa fungovala skôr ako reprodukcia oficiálneho stanoviska než ako novinárske spracovanie politickej zodpovednosti.

19. 11. (Ministerstvá cenzurovali príspevky)

Na základe tlačovej konferencie ministra vnútra M. Šutaj Eštoka sa príspevok sa venoval téme údajného cenzurovania politického obsahu na sociálnych sieťach počas vlád I. Matoviča a E. Hegera. Hoci bývalý premiér Heger priznal (zábery z jeho tlačovej konferencie, no bez uvedenia presného dátumu), že zodpovední odborníci pod gesciou vlády žiadali o odstraňovanie agresívnych komentárov, žiadny kontext a detailnejšie vysvetlenie problému nebolo predstavené. Divák si tak odniesol skratkovitý dojem, že vtedajšia vláda cenzurovala všetkých „triednych nepriateľov“ (slovami ministra vnútra, ktorý uzavíral príspevok).

20. 11. (Peter Kmec by sa mohol stať predsedom výboru)

Správa informovala o plánovanej personálnej rošáde na čele Výboru NR SR pre európske záležitosti (odvolaný Peter Kmec namiesto súčasného predsedu Jána Ferencáka, obaja Hlas-SD), no bez vysvetlenia jej príčin. Chýbala základná kontextová informácia, ktorá by divákovi objasnila, prečo k zmene na čele výboru má prísť a aký je jej politický význam.

21. 11. (Žilinský krajský prokurátor vs Maroš Žilinka)

Príspevok informoval o údajnom spore medzi žilinským prokurátorom a generálnym prokurátorom M. Žilinkom, ktorému sa venoval mimoriadny branno-bezpečnostný výbor NR SR pod vedením R. Glücka na základe listov od krajského prokurátora. Jadro údajného sporu sa týka posudzovania dvoch prípadov, ktoré sa týkajú vyšetrovania predstaviteľov alebo blízkych osôb strany Smer-SD (švagor premiéra R. Fica, šéf Úradu vlády J. Gedra). Hoci by sa médium vždy malo snažiť o reflexiu aktuálnych spoločenských a politických udalostí, je nevyhnutné zachovať si náležitý

kritický odstup, aby príspevok svojou štruktúrou a obsahovým vyznením nepôsobil nevyvážene, či účelovo. V danom príspevku neodznali dôležité informácie (negatívne stanovisko Rád prokurátorov k prejednávaniu živých prípadov na pôde NR SR), neboli zachytené podstatné udalosti (reflexia rokovania samotného výboru), či absentoval odborný vysvetľujúci pohľad (napr. historická reflexia koľkokrát bol zvolaný mimoriadny výbor NR SR k podobným typom sporov v rámci politicky nezávislej inštitúcie).

21. 11. (V Maďarsku končí rádio Slobodná Európa)

Krátka reportáž o konci maďarskej redakcie Rádia Slobodná Európa, ktorá končí na základe žiadosti vlády V. Orbána, ktorej americká administratíva vyhovelá. Hoci príspevok spomenul, že od návratu V. Orbána k moci v roku 2010 mnohé nezávislé médiá ukončili činnosť či zmenili majiteľa, rovnako spomenul, že podľa maďarskej vlády „*je mediálna scéna vyvážená a opozícia má dostatok priestoru.*“ V príspevkoch tohto typu však nestačí mechanický priestor pre obe strany, chýbala v ňom skutočná reflexia faktov, keďže podľa viacerých nezávislých medzinárodných hodnotení čelí maďarská mediálna scéna od nástupu V. Orbána systematickej centralizácii a tlaku voči kritickým médiám – napr. podľa pravidelného rebríčka Reportérov bez hraníc *Press Freedom Index* je Maďarsko v slobode tlače v roku 2025 na 68. mieste (iba 3 krajiny EÚ sú na tom horšie), pričom od roku 2010 bolo na 23. mieste.

Súkromné televízie

17. november: oslabený hodnotový a politický rámec

JOJ - 17. 11. (výročie Nežnej revolúcie)

Interpretácia udalosti bola podľa monitorovacieho tímu výrazne sprostredkovaná cez vyjadrenia vládných politikov, pričom chýbal historický rámec a hlas občianskej spoločnosti.

TA3 - 17. 11. (výročie Nežnej revolúcie)

Historické fakty boli uvedené korektne, no v spravodajstve sa neobjavili prejavy občianskej spoločnosti „z tribún“. Jediným výraznejším politickým hlasom bol prezident, čo vytvorilo zúžený obraz verejnej diskusie.

PR tón

JOJ - 17. 11. (podujatie Smer-SD v Nitre)

Správa používala pozitívne ladené, valorizujúce opisy atmosféry, ktoré neboli nevyhnutné pre pochopenie správy. Politické tvrdenia zazneli bez faktickej korekcie, čo posúvalo reportáž smerom k PR-rámcovaniu.

Dramatizácia bez dostatočného vysvetlenia

Markíza - 19. 11. (kriminalita / „bankomatová mafia“)

Dramatický titulok a zvuková stopa posilnili emocionálny efekt správy. Systémové príčiny (legislatíva, kapacity polície) neboli dostatočne vysvetlené a termín „mafia“ nebol jasne ukotvený vo faktoch.

„Tlačovka ako správa“ bez simultánnej protiváhy

JOJ - 20. 11. (odchod / výmena Petra Kmeca)

Podľa záznamu v hárku sa objavil podobný vzorec - informácia o zmene bez vysvetlenia „prečo“, politickej zodpovednosti či vnútrokoaličnom kontexte.

Chýbajúci kľúčový aktér pri EÚ témach

TA3 - 20. 11. (krátenie poľnohospodárskych dotácií)

Správa obsahovala reakcie domácich politických aktérov, no chýbalo stanovisko Európskej komisie, ktorá je v tejto otázke kľúčovým rozhodovacím aktérom. Bez neho správa pôsobila ako čisto vnútropolitický spor.

Uvedené prípady predstavujú opakujúce sa situácie, v ktorých by aj minimálne redakčné doplnenia (jedna veta kontextu, jeden protihlas, jasné označenie zdroja) výrazne zvýšili férovosť, nezaujatosť, zrozumiteľnosť a celkovú komplexnosť informačnej hodnoty spravodajstva. V kontexte zistení o pomerne jasnej prevahy exekutívy vo vysielaní televízií je pritom logické, že prešľapy sa najčastejšie týkali vyváženosti a kontextu - teda základnému aspektu spravodajstva, ktorého ambíciou by malo byť nielen prezentovať (nechať zaznieť „oficiálny hlas“), ale predovšetkým dôveryhodne a plnohodnotne informovať (zachytenie iného pohľadu alebo relevantného protihlasu, ako aj snaha o dopĺňajúci kontext).

Metodológia

Monitorujeme hlavné večerné správy štyroch televízií (verejnoprávna STVR, súkromné JOJ, Markíza, TA3). V každom vydaní identifikujeme politicky relevantné príspevky (témy, kde vystupujú politickí aktéri, štátne inštitúcie alebo kde sa rieši verejná politika) a pri každom z nich jednotne kódujeme:

- Časový priestor pre jednotlivých aktérov (vláda, premiér, strany, prezident/kancelária, iné inštitúcie). Započítavame skutočný vysielací čas (sekundy), nie počet výstupov.
- Formu vystúpenia: či ide o priamu reč (soundbite), alebo sprostredkované zhrnutie tvrdení redakciou, iným aktérom, alebo iba vizuálnu prezentáciu.
- Tón pokrytia voči aktérom (neutrálny / kritický / pozitívny).

Sledujeme aj samotné udalosti a ako sú zachytené, či majú politický rozmer a či v prípade konfliktu dostávajú priestor všetky relevantné strany, aby sa vyjadrili. Všímame si spôsob argumentácie, prácu so zdrojmi a vizuálmi, rozlíšenie faktov od komentárov a ďalšie typické mediálne nedostatky – mediálne prešľapy (efekty).

Cieľom je dlhodobo zlepšovať redakčné postupy a poskytovať verejnosti informácie, ktoré pomáhajú zorientovať sa, zvyšujú kritický odstup a verejné povedomie a podporujú vecnú, na faktoch založenú verejnú diskusiu. Monitoring je systematická spätná väzba k procesom spracovania správ, porovnateľná naprieč obdobím aj médiami.

Táto aktivita je podporená Švajčiarskou konfederáciou prostredníctvom Švajčiarskeho federálneho ministerstva zahraničných vecí (FDFA).